

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

I. (XVIII.)
ÉVFOLYAM
26. SZÁM

2006. november 18.

MARCH 31, 1984

\$1.95

TIME

**The Man
Who
Makes
Reagan
See Red**

Nicaragua's
President
Daniel Ortega

ORTEGA VISSZATÉRT

Money, Money
Everywhere

BAL SZEMMEL

Thürmer Gyula

MÍ A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDIUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

RADAROK: HOL AZ ELSŐ KETTŐ?

Nem az lepett meg a magyar honvédelmi miniszter találkozájáról szóló hírekben, hogy a magyar vezetés nem tudja, hogy hova építi a harmadik magyar radart. Ez az, amiről Zengő kapcsán olyan sokat beszéltek, még a köztársasági elnök is beszélt egy józû kirándulás erejéig. A Tubes hegy esetében már senkit nem hozott lázba az ügy. Persze, érdekes lenne a földhivataltól kikérni egy listácskát, hogy melyik helyen kinek van földtulajdona. Lehet, hogy mindenre választ kapnánk. Na, de hagyjuk ezt! Engem az lepett meg, hogy két radarállomás már megépült. Hol? A Gellért hegyen biztosan nem, mert arra gyakran járok. Akkor hol? S, ha felépült, ezt miért nem kötötték az orrunkra? És hol voltak ebben az esetben a környezetvédők?

SORTŰZ ÉLES LÖVEDÉKKEL? HOL A HATÁR?

A Bárándy család ifjú reménysége, aki az MSZP képviselőjeként pályázik jelentős babérokra, most jogi csúrés-csavarással avatkozott bele egy elvi és politikai vitába. Derék képviselők lázadás előkészületének büntette miatt tett feljelentést a Batthyány örökmécsesnél november 5-én elhangzottak miatt. Ott ugyanis a tüntetők polgári engedetlenségre hívtak fel. A polgári engedetlenség

lehetősége elvi kérdés, s nem függ attól, hogy ki veti fel. Igazából attól sem, hogy milyen kérdésben akarnak polgári engedetlenséget tanúsítani. Az igazi polgári engedetlenség ugyanis csak akkor sikeres, ha az valós problémával foglalkozik. A Batthyány örökmécsesnél tüntetők szerintem nem valós kérdést akarnak ilyen módon megoldani. Az átlag magyar ember ugyanis nem akarja lezárni a parlamentet. Bárándy úr reagálása azt jelzi, hogy ez a hatalom semmilyen állampolgári akaratot nem akar elfogadni, se jót, se rosszat. Lehet Gyurcsányt éljenezni, még egyszer éljenezni és rászavazni. A szocik szerint ennyi elég is az állampolgárból. Igen ám, de mi lesz akkor, ha egy szép napon valós erők valóságos kérdésekben hirdetnek polgári engedetlenséget egy zsarnok, a polgári demokráciát diktatúrává változtató politikai csapattal szemben? Mi lesz akkor? Lovasrendőr-roham? Bebörtönzések egész sora? Sortűz éles lövedékkel? Tényleg, hol a határ?

AKIKRŐL AZ EGÉSZ SZÓL

A harang nem érted szól! Legalábbis itt nem. Ebben az országban minden arról szól, hogy a nagytőke számára minél jobb legyen, minél kevesebb adót kelljen fizetnie, minél nagyobb haszonra tegyen szert. Az OTP Bankcsoport a III. negyedévben ismét rekordprofitot, 53,6 milliárdot ért el. Ez 30 százalékkal több, mint az előző évben. Az Inter-Európa Nyrt. 72,9 százalékkal növelte a profitját. S ez csak két példa. Az állam mindent megtesz azért, hogy az életünket csak a bankokon keresztül bonyolítsuk. A diák be sem léphet az egyetemre hitelkártya nélkül. A fizetéseket bank-

számlára utalják, és innen rögtön le is veszik a törlesztéseket. A lakáshitel a fiataloknak kényszer, mert nincs más, a banknak államilag támogatott haszon. Tetszik már érteni, hova megy a mi pénzünk?

MÉG NEM ELÉG, MÉG KÉR A TŐKE

A tőkének még nem elég, sohasem lesz elég. A Gyurcsány-kormány eladja a leghetetlenebbnek látszó cégeket is. Most éppen a MÁV Cargo Zrt céget akarják eladni, azt a vállalatot, amely a magyar vasutakon az áruszállítást bonyolítja. Ez speciel hasznot hoz. Ha eladják a haszon nem az államhoz, hanem a tőkéshez kerül. A szlovákoknál a korábbi kormány ugyanezt a hibát megcsinálta, a mostani kormány meg visszacsinálja. Ki nyer ezen a bizniszen? A multinacionális tőke, és az eladást elősegítő hazai nagytőke. Na és persze egy-két (vagy több) hivatalnok. Ki jár rosszul? Mi a polgárok, sok millióan. Mindennek az árát velünk fogják megfizettetni.

SEGÍTSD A NAGYTŐKÉT!

A nagytőke, különösen a külföldiek segítségre szorulnak. A mi segítségünkre. Minap az Audi intett be a Gyurcsány-kormányhoz. A kormány ugyanis bevezette a szolidaritási adót, ami a bruttó nyereség 4 százaléka. Audi beintett: ők nem fizetnek. Biztos, mert szegények, és az Audi a magyar kormány pátyolgatására szorul. A magyar vállalkozók is beintenek, sőt én magam is nagyon szeretnék beinteni a kormányhoz, de nem tehetjük. Nem jelenthetjük ki következmények nélkül, hogy nem fizetünk. Az Audi megtehette. Gyurcsány összecsapta a bokáját és megengedte, hogy ugyanezt a pénzt az Audi leírja a kutatásfejlesztési adóból. Az ilyen ügyintézés mindig is a gyarmatokon volt divatban.

THÜRMER GYULA

RÉSZLETEK THÜRMER GYULA KONGRESSZUSI BESZÉDÉBŐL

**TISZTELT KONGRESSZUS!
KEDVES ELVTÁRSAK!**

Új pártot jöttünk ma teremteni. A kérdés nem az, hogy merre akarunk menni? Ez nem vitás! Eldöntöttük 2005 júniusában a csepeli gyár falai között, eldöntöttük a Kommunista Kongresszuson. Mi nem a tőkésekkel megyünk, a mi utunk a kommunisták útja. De nem csak ezt döntöttük el. Tavaly decemberben, a 21. kongresszuson fontos felismerést tettünk. A Munkáspárt jövőbeni léte attól függ, hogy képesek vagyunk-e egy jól szervezett, fegyvelmezett, ütöképes, motivált szervezetet teremteni. Az elmúlt egy évben ezen gondolkodtunk, dolgoztunk, és kínlódtunk is. Megnéztük, hogyan csinálják ezt mások, más kommunista pártok. Világosan kell látnunk, hogy nincsenek mindenütt érvényes receptek. Van marxizmus-leninizmus és van gyakorlati tapasztalat. Amit mi teszünk, az a marxizmus alkalmazása a mi konkrét nemzeti viszonyaink között, a mi magyar utunk.

A kongresszus elé mindezek alapján világos koncepciót hoztunk. Teremtünk egy új pártot, teremtjük meg fegyvelmezett tagok szervezett és hatékony forradalmi harci szervezetét! Fogadjunk el új szervezeti szabályzatot, amely ezt a politikai akaratot fejezi ki. Végül válasszunk új vezetést, új Központi Bizottságot, amely akarja és tudja is forradalmi központként vezetni a pártot. Ez az, amiről ma közösen döntenünk kell.

A magyar kapitalizmus válságban van. A tőkés politikai elit egymás torkának esett. Az MSZP-SZDSZ meg akarja tartani a hatalmat. S, mondjuk meg őszintén, ebben semmi sem drága neki. Lehet hazudni, lehet becsapni az embereket, lehet rendőrökkel szétveretni a tüntetőket. Mindent lehet. A Fidesz meg akarja szerezni a hatalmat. Ne higgye senki, hogy ezek a fiúk ártatlan bárányok! Nem azok! Nekik se nagyon számít, hogy milyen árat fizetnek a hatalomért. Csak arra figyelnek, hogy az Európai Unió érzékenylelkületű urai ne emeljenek kifogást. Mit csináljunk mi? Mi, akik nem tartozunk se ide, se oda? A munkást, a dolgozót elnyomóította a kapitalizmus. Mi nem nyertesek vagyunk, hanem áldozatok. De mi fizetjük meg mindegyik kormányt. Mi fizetjük meg a drága kenyeret, mi fizetjük meg a drága áramot, a drága fűtést. Jobb, ha tudják az urak az MSZP-ben is, a Fideszben is: a pesti melóst, a magyar munkást sem lehet büntetlenül kihagyni mindenből. Az urak kezdenek mindent túllépni. Mi tehát a teendő?

Először, küzdjünk foggal-körömmel a saját munkásérdekeinkért! A mi érdekünk nem az, hogy Gyurcsány keresztülverje a reformjait. Nem érdekünk, hogy a tőkés modernizálás költségeit velünk fizetessék meg!

Megmondom, hogy ki fizessen. Fizessen az Európai Unió! Fizessen a magyar nagytőke! Éppen ezért támogassuk a szakszervezetek megmozdulásait! Másodsor, támogassuk a magyar kis- és középvállalkozók küzdelmét a fönnmaradásukért. Harmadsor, mindenképp védjük meg és erősítsük meg a Munkáspártot, az egyetlen marxista baloldali pártot! Új helyzet van a Munkáspártban. Ez a legfontosabb következtetés, amit tettünk az elmúlt hónapokban, és amiben ma egyet kell értenünk. A pártot komolyan meggyengítette a pártellenzék kiválása. Az áprilisi választás is megrázott bennünket. Mi nem haltunk bele, sőt a helyzet romlása még valamire jó is volt. Jobban látjuk egymást, jobban tudjuk, hogy kire lehet számítani és kire nem, kik a barátaink és kik az ellenfeleink, és főleg tudjuk, hogy mit kell tenni.

Új pártra van szükség! Sokan mondják, hogy nem kell semmilyen új pártól beszélni, hiszen '45-ben vagy '89-ben ugyanebbe a pártba léptek be. Beszéljünk megújult pártokról. Elvtársak! Ez kevés! A mi házunkat nem lehet javítani. Le kell bontani, és fel kell építeni egy újat! A múlt értékeit nem akkor örözzük meg, ha régi épülethez ragaszkodunk. Nekünk az építészeinkhez kell ragaszkodnunk. A mi építészeink Marx, Engels, Lenin és Kádár. Az ő szellemükben kell modern pártot teremteni. Korszerű, harcolni akaró és harcolni tudó forradalmi pártot. Az új párt azt jelenti, hogy megőrizzük a Munkáspárt önállóságát. Innen üzenem Hiller úrnak is, Orbán elnök úrnak is: mi nem lépünk be se az MSZP baloldali tagozatába, se a Fidesz munkástagozatába. Ami pedig bennünket illet, elvtársak, azt javasolom: egyezzzünk meg egyszer és mindenkorra! Az MSZP és a Fidesz az ország két meghatározó tőkés pártja. Nem mondhatjuk, hogy mindkettő rossz, de az MSZP a kisebbik rossz. Nem így van. Ez a szemlélet helytelen, és csak egy irányba vinne bennünket, az MSZP irányába. Éppen ezért kérem, támogassátok a politikai nyilatkozat új és alapvetően fontos tételeit: "Most számunkra adódik egy történelmi lehetőség. Most, mi, kommunisták képviselhetjük a magyar nemzeti érdeket! És képviseljük is, azokkal szemben, akik kiszol-

gáltatják az országot a külföldi tőkének." Ezen a kongresszuson van még egy kérdés, amelyet egészen új módon vetünk fel. Tanulópárt leszünk, hogy harcoló párt lehessünk! Ennél szebben, ennél lényegretörőbben soha nem fogalmaztunk.

Mi Munkáspárt vagyunk. A munkásnak tudnia kell, hogy szüksége van ránk. Most még nem a forradalomban. Egyelőre "csak" abban, hogy kapjon munkaköpenyt, hogy ne rúgják ki, hogy legyen mellette valaki. Szőke elvtárs többször is elmondta nekünk: a gyulai húskombinátban a munkás ma még nem szólal meg, de elfogadja, ha mi megszólalunk helyette. Ha ez megvan, kezébe adhatjuk a Szabadságot, felvilágosíthatjuk, megértethetjük vele helyzetét. Ott kell lennünk mindenütt. A kommunistának a saját közösségében kell tekintélyt kivívnia. Ha kell az uszodában, ha kell a gyárban, a munkahelyen, a lakóközösségben. A kommunista így és csak így lehet motorja, mozgatója a társadalmi folyamatoknak. Az emberek reagálását nem mi találjuk ki, de mi befolyásolhatjuk, ha ott vagyunk közöttük. Hirdetnünk kell a párt politikáját, hogy az elégedetlen embereknek legyen mivel azonosulniuk. Előbb a húsgyár bezárása ellen fogunk össze, majd az adók ellen, s eljön az a nap, amikor a tőke általános uralma ellen.

Még valamit, elvtársak! Nincs forradalom elszántság és fanatizmus nélkül. Pártunkban sok fanatikus ember van. A megálmódott új párthoz ez is kell, sőt EZ kell!

Tovább kell dolgoznunk, tovább kell harcolnunk, tovább kell éltetnünk a pártot!

**Éljen a Munkáspárt!
Éljen a szocializmus!**

A BALOLDALI FRONT VIII. KONGRESSZUSA

A Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség november 4-én, szombaton megtartotta VIII. Kongresszusát Budapesten, "Ellenállás és Szolidaritás" jelszó alatt.

A kongresszus első felében Székely Péter, a Baloldali Front leköszönő elnöke beszámolt a szervezet elmúlt évi és megalakulása óta végzett munkájáról. Majd Farkas Máttyás, a Baloldali Front vezetőségi tagja bemutatta a szervezet jövő évi terveit, hogy hogyan tudnánk még több fiatalhoz eljutni.

A kongresszus második felében megválasztottuk az új elnököt, vezetőséget és Felügyelő Bizottságot. A Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség előző elnöke, Székely Péter nem jelöltette magát újra az elnöki posztra, kora és a pártban vállalt munkája miatt. Elnöknek Kalocsai Kingát (diák) választották meg. Az új megválasztott vezetőség tagjai: Farkas Máttyás (diák), Kupi László (diák), Kósa Zoltán (programozó) és Kiss Tamás (diák). Az új Felügyelő Bizottság tagjai: Daood Diar (diák), Delikát Dóra (szociális munkás) és Nákics Attila (diák). A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség (DIVSZ) 3 vezetője részt vett a kongresszusunkon; Miguel Madeira (a DIVSZ elnöke, Európa és Észak-Amerika delegáltja), Hala Latif (a DIVSZ alelnöke, Afrika delegáltja) és Wail Battreghi (a DIVSZ alelnöke, Közel-Kelet delegáltja). A kongresszusunkra szolidaritását és üdvözlését küldte a ciprusi EDON és a Szudáni Ifjúsági Unió.

Ezzel egyidőben folyt a Magyar Kommunista Munkáspárt 22. Kongresszusa, ahol 8 fiatal választottak a Központi Bizottság tagjai közé az ifjúsági szervezetből és két fiatalat az elnökségbe.

William Izarra, aki a nemzeti koordinátora az Ideológiai Képzési Központokban Venezuelában és az ország külügyminiszter helyettese volt 2004-ig részt vett Kongresszusunkon. Majd este előadást tartott a XXI. század forradalmáról.

A BALOLDALI FRONT - KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG ÚJ VEZETŐSÉGE BEMUTATKOZIK A MUNKÁSPÁRT KONGRESSZUSA ELŐTT

GILICZE ATTILA MEGNYITÓ BESZÉDE

Nagyon sok szeretettel, és tisztelettel köszöntöm a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség VIII. Kongresszusának résztvevőit, a Front tagjait, szimpatizánsait, az érdeklődőket.

Tisztelt Elvtársak!

A Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség idén, a Magyar Kommunista Munkáspárttal egy időben tartja VIII. Kongresszusát, kifejezve azt, hogy a párt és az ifjúsági szervezet szorosan kötődik egymáshoz.

Ez a szoros együttműködés volt tapasztalható a választási harcokban, utcai akciókban, politikai rendezvényekben.

Fiataljaink tevékenyen részt vettek az utcai plakátmozgásokban, tüntetéseken, indultak az országgyűlési és az önkormányzati választásokon.

A kommunista pártok életében az ifjúsági szervezetek mindig is a kommunistává nevelés fontos állomásai voltak. Így volt ez, ha visszatekintünk a történelemben, és így van ez ma is! Mint tudjátok pártunk célul tűzte ki vezetőink, káderalományunk fiatalítását. Ez ma számunkra elengedhetetlen, és elodázhatatlan követelmény.

E cél megvalósításában vállal óriási szerepet a Front, betöltve, kiteljesítve, azt a funkcióját, mely szerint az ifjúság kinevelése a párt számára, a ma legégetőbb problémája.

MIGUEL MADEIRA BESZÉDE A FRONT KONGRESSZUSÁN

Kedves elvtársak:

Mindenekelőtt meg szeretném köszönni a DIVSZ - Demokratikus Ifjúsági Világszövetség - nevében a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetségnek a meghívását a VIII. Kongresszusukra. Szeretném köszönni a megjelent vendégeket, a vezetőséget és a szervezet küldötteit, akik jelen vannak. Szeretném sikerekben gazdag munkát kívánni nektek, hogy elérjétek kitűzött céljaitokat. Tudjuk, hogy ez a kongresszus nagyon fontos esemény számotokra, hogy elemezzétek a magyar fiatalok politikai, szociális és gazdasági helyzetét, hogy megerősítsétek szervezeteteket és megmozdulásaitokat, hogy kifejezzétek internacionalizmusotokat és antiimperializmusotokat.

Hisszük, hogy sikeresen együtt tudunk továbbra is működni a mi közös harcunkban a kapitalista és imperialista elnyomás ellen, az örökké tartó békéért, a demokráciáért, a társadalmi fejlődésért, a nemzetközi szolidaritásért, együttműködve és barátsággal az emberekért, a társadalom megváltoztatásáért, - egy egyenlőbb, testvéri és igazságos társadalomért - egy jobb világért, ahol az emberiség felszabadítja saját magát.

Szeretném kihangsúlyozni a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség együttműködését, amit a DIVSZ megerősítéséért tett, mert mióta tagjaink lettek 2004 januárjában minden úton kifejezték a DIVSZ iránti elkötelezettségeteket. Nagyon fontos számunkra, hogy van egy tagszervezetünk Magyarországon, mivel a DIVSZ központja több, mint 50 éve

Budapesten van. Szeretném megemlíteni, hogy együttműködésetek nagy segítségünkre volt a két Budapesten megrendezett Koordinációs Bizottság ülésén 2003-ban és 2006-ban, illetve az Európa és Észak-Amerika Bizottság Találkozóján 2003 októberében. Szeretném megköszönni szervezeteteknek, azt a segítséget, hogy a weblapunkat csináljátok és propaganda anyaginkat terjesztitek, valamint azt a vezető szerepet, amit vállaltatok a DIVSZ utcai demonstrációiban a KSM-mel való szolidaritásban.

Hisszük, hogy elkötelezettségetek a DIVSZ iránt tovább fog erősödni a kongresszus után, nevezetesen azokban a fontos ügyekben, amik előttünk állnak, mint a Nemzetközi Kampány a Demokráciáért, az Emberi Jogokért és Szabadságért, mint a Szolidaritási Akció a Libanoni és Palesztin Fiatalokért és Népeért, mint az Európa és Észak-Amerika Bizottság Találkozója, ami decemberben lesz Spanyolországban és a DIVSZ 17. Kongresszusa, ami 2007 márciusában lesz Vietnámban.

Végezetül eredményteljes kongresszust kívánok nektek, és biztosak vagyunk abban, hogy a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség a kongresszusa után még erősebb lesz, mindig a Magyar Kommunista Munkáspárt oldalán fog állni a fiatalok és jogaik szolgálatában.

Éljen az antiimperialista szolidaritás!
Éljen a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség!
Éljen a Magyar Kommunista Munkáspárt!
Éljen a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség!

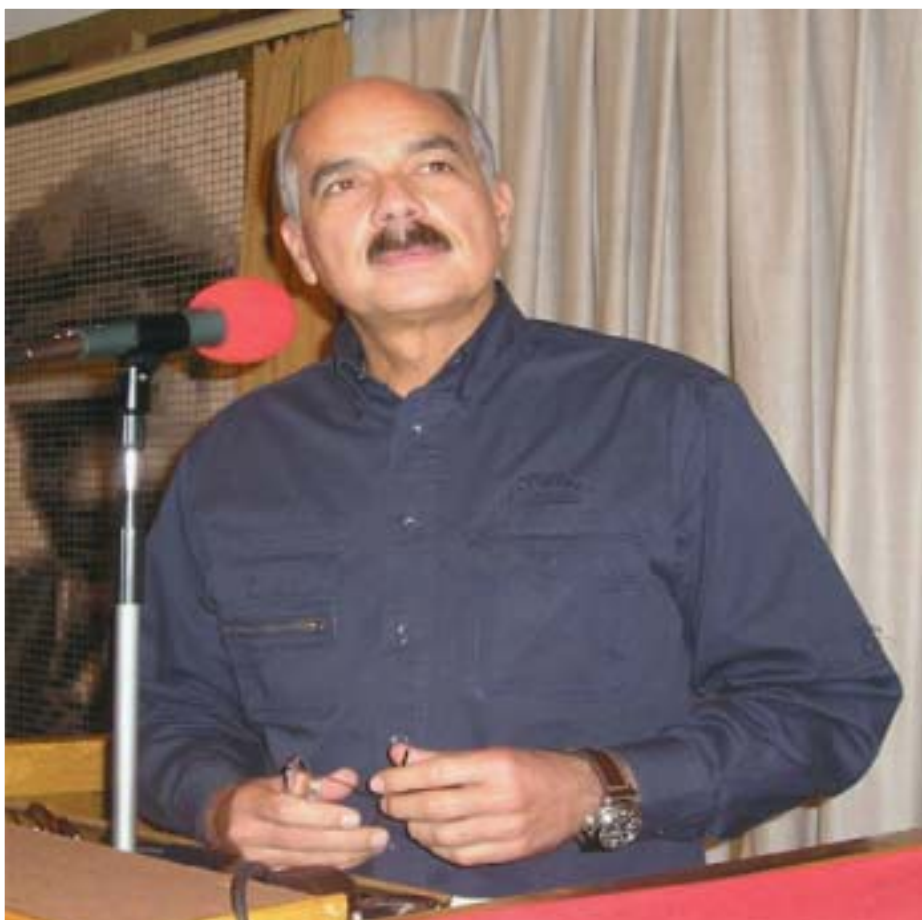
61 ÉVES A DEMOKRATIKUS IFJÚSÁGI VILÁGSZÖVETSÉG

A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség 1945-ben alakult meg az emberek antifasiszta győzelme után, mint antiimperialista, haladó, demokratikus nemzetközi ifjúsági szervezet. Több mint 150 szervezet a tagja, több mint 100 országból. Ezek a szervezetek mind elősegítik az egységet, együtt dolgoznak, szervezett akciókban, szolidaritásban vesznek részt, információkat cserélnek és megosztják egymással küzdelmük élményeit a haladó ifjúsági erőkon keresztül. A DIVSZ vezető szerepet játszik az antiimperialista és haladó ifjúsági mozgalmak megerősítésében az erőteljes küzdelemért és a fiatalok politikai és társadalmi lelkiismeretességéért. Az egész világon a fiatalok az úgynevezett „kapitalista globalizáció” áldozataivá váltak. A nemzetközi tüke célja az, hogy kizsákmányolja a népek erőforrásait és társadalmukat, elnyomja őket, és irányítása alá vonjon minden embert. A kapitalizmus/imperializmus nem tudja megoldani a fiatalok problémáit, nem képviseli az érdekeiket, hanem problémákat állít eléjük és egy olyan új generációt akar, akiknek nem lesz semmi joguk. A kapitalista erőknél az a legfontosabb, hogy az emberek ne legyenek szervezettek, ne legyenek kérdéseik, ne legyen lelkiismeret-furdalásuk – ami a munkások és népek győzelme lenne. Küzdenek az önrendelkezésért, a nemzeti szuverenitásért, a demokráciáért, a biztonságért, a nemzetközi szolidaritásért és az együttműködésért. Harcolnak az emberi jogokért, a fiatal nők jogaiért, a nemi és nemzeti jogokért, a fenntartható fejlődésért és a környezetért.

A DIVSZ-et lelkesítik mindazok a gondolatok, eszmék és célok, miket a szervezet alapító generációja hagyott rá, és azok a más generációk, akik végig harcoltak az imperializmus ellen, együtt a fiatalokkal és a munkásokkal egy új társadalomért, ami sokkal testvériesebb és igazságosabb, és kizsákmányolás nélküli. A DIVSZ kiáll a fiatalokért, hogy teljesítse vágyaikát és törekvéseit. A 60. évforduló pillanatában, amely egy fő pillanata a küzdelemnek, kihangsúlyozzuk ideológiánkat, ami a DIVSZ megalakulása óta érvényes, és hogy a demokratikus és haladó tradíciók segítettek minket küzdelmünk folytatásában, amit 1945-ben kezdeményeztek a világ ifjúságának jogaiért és a végső győzelemért. A győzelem a miénk lesz!

**FIATALOK EGYESÜLJETEK! ELŐRE AZ
ÖRÖKKÉ TARTÓ BÉKÉÉRT!**

IZARRA PARANCSNOK A KONGRESSZUSUNKON

William Izarra 1945-ben született, tanulmányait a hadseregben végezte, ahol pilótának képezték ki. A 70-es években tagja volt egy forradalmi csoportosulásnak a hadseregben (ARMA). Számos aktivistájuk a 80-as években a magját alkotta az MBR-200-nak, Hugo Chávez mozgalmának. A csoport nemzetközi kapcsolatok hálózatát hozta létre, 1980 és 85 között olyan országokkal kötöttek baráti kapcsolatokat, mint Kuba, Irak vagy Líbia. William Izarrát végül "marxista-leninista lázadás" ("sedición marxista-leninista") miatt elbocsátották a hadseregből. A Maisanta Kommandó vezetője lett a Chavez elnök megerősítéséért folyó kampányban a 2004-es választásokkor. 2005-ig az ázsiai, közel-keleti és óceániai ügyekért felelős külügyminiszter-helyettes volt. A Mozgalom a Közvetlen Demokráciáért (MDD) szellemi atyja és 2006-tól pedig az Ideológiai Képzési Centrumok (CFI) megszervezője. A bolívári mozgalmon belül Izarra a néphatalomra és a részvételi demokráciára való törekvés élharcosának számít. Munkáját elsősorban a politikai és

népi mozgalmak résztvevőinek ideológiai és etikai képzésének szentelte. Izarra számított a bolívarizmusban a bürokrácia és a reformizmus legnagyobb kritikúsának.

2002-ben leírta a bolívári folyamat lényeges pontjait:

- A kormányzat a nép valós eszköze
- Az alkotmányos hatalmat meg kell erősíteni
- A közvetlen demokrácia az az ideológiai irányzat, ami a politikai rendszer elméletét és gyakorlatát határozza meg
- A politikai harcnak közjóra kell törekednie
- Az alternatív bolívári folyamatok a népjólét javát szolgálják

A 2004-es választásokkor William Izarra kritizálta az MVR-ben, azokat a képviselőket, akik párthierarchiai és opportunisták célokat követtek. Ideológiai kurzusokat javasolt az új forradalmi vezetés számára ("Curso de Capacitación Político-ideológico del Nuevo Liderazgo Revolucionario") és a közvetlen demokráciáért folytatott mozgalom újjáélesztését szorgalmazta (Movimiento por la

Democracia Directa).

Izarra egyik cikkéből:

"A kurzus az új forradalmi vezetés politikai-ideológiai képzéséért"

Három elméleti pontot kombinált a gyakorlattal:

- A forradalmi folyamatok ideológiája
- A népakarat bázisa
- Egy hatékony, etikus, erkölcsileg nyitott közigazgatás lehetősége."

2006. július 4-én Izarra elhagyta az MDD-t, hogy teljesen az ideológiai képzési centrum (Centros de Formación Ideológica) vezetésének szentelhesse idejét. Izarra egyik cikkében ezt a következőképpen határozza meg:

"A bolívári folyamat forradalmárai számára, akik magukat Bolíviával és Chávezzel azonosítják, az új szocializmus és a közvetlen demokrácia aktivistái számára, akik a forradalomért és a közjótért harcolnak napjaink legfontosabb feladata az ideológiai képzés. Ez azt jelenti, hogy az ideológiai képzési centrumoknak mindenhol elérhetőnek kell lenniük. Ez lehetővé teszi, hogy a folyamat ideológiai alapjait megszilárdítsuk és a forradalmi folyamatokat (alulról felfelé) megerősítsük, hogy erősítsük a néphatalmat, amint az "Ugrás előre"-ben (Hugo Chavez beszéde) meg van határozva.

A centrumok létrehozása egy formája az ideológiai tisztázásnak. Ez a tisztázás segyt megerősíteni, hogy a reformista rendszer még mindig hátráltatja a bolívári forradalom konszolidációját. A centrumokban megtanítják, hogy gondolkodjunk a Chávez elnök által meghatározott szempontokban:

- Közvetlen demokrácia
- A XXI. század szocializmusa (Antiimperializmus)
- Multipoláris világ"

William Izarra a Munkáspárt kongresszusán elhangzott beszéde után előadást tartott a Baloldali Front klubhelyiségében. Itt a szocializmus a 21. században teóriát ismertette a megjelent fiatalok és párttagok előtt.

Az előadás után jó hangulatú hivatalos találkozóra került sor Thürmer Gyulával és az ifjúsági szervezet képviselőivel. A megbeszéléseken ismertették a politikai helyzetet és megállapodtak, hogy a jövőben is tartani fogják a kapcsolatot, sőt magasabb szintre emelik.

KOMMUNISTA ÉS MUNKÁSPÁRTOK NEMZETKÖZI TANÁCSKOZÁSA

Idén is részt vett a Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula a kommunista és munkáspártok nemzetközi tanácskozásán. A felszólalásán túl sor került számos kommunista párt vezetőjével kétoldali megbeszélésekre is. Az alábbiakban közöljük a pártok közös nyilatkozatát.

1. A világ 63 kommunista és munkáspártja november 10-12 között "Veszélyek és lehetőségek a nemzetközi kapcsolatokban. Az imperializmus stratégiája és az energiakérdés, a népek küzdelme és a latin-amerikai tapasztalat, a szocializmus távlatai" címmel nemzetközi találkozót tartott Lisszabonban.

A tanácskozáson résztvevő pártok megvitatták a nemzetközi élet legfontosabb kérdéseit. Hangsúlyozták, hogy a világ komoly fenyegetésnek van kitéve. Ugyanakkor kifejezték meggyőződésükért, hogy a népek képesek meghátrálásra kényszeríteni az imperialista erőket hegemonista törekvéseikben, és előrelépni a társadalmi fejlődés, a béke és a szocializmus terén.

2. Hangsúlyozták, hogy a neoliberalizmus, a militarizmus, a háború, az alapvető jogok és szabadságok elleni támadások a nagytőke és az imperializmus támadásának szerves részei.

A világ energiaforrásaiért és az odavezető utak feletti ellenőrzéséért vívott harc az imperializmus geopolitikájának fontos tényezője. Ezt mutatják az események a Közel-Keleten, Közép-Ázsiában, Afrikában és másutt. A tanácskozás kiemelt helyet szentelt a leszerelés kérdésének, különös tekintettel a nukleáris leszerelés fontosságára.

3. A résztvevők hangsúlyozták, hogy erősíteni kell a küzdelmet a militarizmus és a háborúk ellen. Mindent meg kell tenni azért, hogy a megszálló csapatok mielőbb elhagyják Afganisztánt és Irakot; feloszlassák a NATO-t és más agresszív katonai szervezeteket; drasztikusan csökkentsék a katonai kiadásokat és ezeket a pénzeket a fejlődés érdekében használják; szüntessék meg a katonai támaszpontokat.

4. Az alapvető jogok és szabadságok, a polgároknak nyújtott garanciák elleni támadások általános jelenséggé váltak, és súlyosan veszélyeztetik a nemzetközi helyzetet. A tanácskozás elítélte, hogy az USA Kongresszusa törvényesítette a kínzás gyakorlatát. Ugyancsak elítélte az állami terrorizmust.

A tanácskozás résztvevői határozottan felszólítottak a demokratikus szabadságok védelmére, figyelmeztettek a szélsőjobboldal előretörésére, felhívtak az idegengyűlölet, a fajüldözés, az antikommunizmus elleni harcba.

Kifejezték szolidaritásukat a cseh kommunista fiatalokkal, követelték a cseh Kommunista Ifjúsági Unió jogainak visszaállítását. Visszautasítottak minden olyan kísérletet, amely a tőkés kizsákmányolás, az imperialista elnyomás ellen fellepő erők és népek törvényen kívül helyezésére irányul.

5. A tanácskozás résztvevői nagyra értékelték, hogy erősödik az ellenállás az imperialista beavatkozással szemben, és kihangsúlyozták a küzdelem élvonalában lévő néppel való szolidaritás fontosságát. Kiemelték, hogy Irakban és Afganisztánban erősödik az ellenállás az amerikai és más NATO csapatok ellen. Elítélték az Irán és Szíria elleni fenyegetéseket, követelték Libanon szuverenitásának maradéktalan tiszteletbentartását. Elítélték az Izrael által Libanonban elkövetett bűnöket. Ráműtettek ebben az Európai Unió és az USA szerepére, amelyek felelősek a megszállt területeken végbemenő elnyomásért, a humanitárius katasztrófáért. Támogatásukról biztosították a PFSZ és a palesztin nép, Szíria küzdelmét az Izrael által 1967-ben megszállt arab területek teljes felszabadításáért. Támogatásukról biztosították a palesztin népet, hogy önálló és szuverén államot hozzon létre.

6. A tanácskozáson elhangzott beszédek tükrözték a különböző országok és régiók konkrét tapasztalatait, és megerősítették, hogy a munkások és a népek nem nyugszanak bele a tőkés rendbe, és még a mai viszonyok között is van mód a szuverenitás védelmére és a társadalmi haladás előmozdítására. A tanácskozás üdvözölte a Latin-Amerikában végbemenő népi és imperialista ellenes küzdelmeket, és aláhúzta az együttműködés és szolidaritás fontosságát. A tanácskozás résztvevői szolidaritásukat fejezték ki a szocialista Kubával, ismételten követelték az USA által bevezetett büntető blokádnak megszüntetését. Szolidaritásukról biztosították a venezuelai népet és a Bolíviai Forradalmat. Ugyancsak szolidaritásukat kihangsúlyozták Bolívia népével és más latin-amerikai és karib-tengeri népekkel.

7. A tanácskozáson kihangsúlyozták a szocializmus szükségességét és sürgősségét. A véleménycsere rámutatott, hogy a kapitalizmus nem képes megoldást adni a munkások és a népek égető problémáira, és azokra a fenyegetésekre, amelyeket a kapitalizmus

jelent a világra nézve. A szocializmus egyre inkább az emberiség túlélésének záloga.

8. Hangsúlyozták, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzetben megkülönböztetett fontossága van a haladó és antiimperialista erők összefogásának, és különösen a világ kommunista és munkáspártjai közötti együttműködésnek. Kiemelték a mostanihoz hasonló tanácskozások fontosságát, amelyek lehetőséget adnak az információ- és tapasztalatcserére, közös álláspontok és kezdeményezések megfogalmazására. Egyetértés volt abban, hogy folytatni kell a tanácskozásokat.

·A résztvevők több javaslatot tettek a kommunista és munkáspártok, és más haladó és forradalmi erők közötti szolidaritás és közös akciók fejlesztésére.

·Sürgették a militarizmus és a háború elleni harcot, különös tekintettel Irak megszállásának megszüntetésére. Sürgették a NATO megszüntetését, a katonai támaszpontok felszámolását. Felléptek az imperializmus közel-keleti stratégiája ellen, támogatták a palesztin néppel való szolidaritást, sürgették szolidaritási misszió küldését Palesztinába és Libanonba.

·Szolidaritásukról biztosították a Bolíviai Venezuelát és a szocialista Kubát, közös akcióhét megtartásáról döntöttek.

·Felléptek a történelmi revizionizmus ellen, a fasizmus és az antikommunizmus tisztára mosása ellen, olyan történelmi események kapcsán, mint 1973. szeptember 11-e volt Chilében.

·Támogatásukról biztosították az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának javaslatát arra, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 90. évfordulóján nemzetközi rendezvényre kerüljön sor Moszkvában.

·A Portugál Kommunista Párt tájékoztatást adott arról, hogy 2007 második negyedévében, Portugália EU Elnöksége idején európai szintű tanácskozást kívánnak tartani.

9. A Kommunista és Munkáspártok 2007. évi Nemzetközi Tanácskozásának időpontját a pártok Munkacsoportja határozza meg.

BALOLDALI GYŐZELEM NICARAGUÁBAN

DANIEL ORTEGA ÉLETRAJZA

Ortega 1945-ben született Nicaragua Chontales tartományában. Apja üzletember volt, aki szembefordult Anastasio Somoza diktátorral, és 1927 és 1934 között küzdött az amerikai megszállás ellen. Daniel Managuában, az ország fővárosában jogot tanult, de megszakította tanulmányait, és a sandinista forradalmi diákmozgalomhoz csatlakozott, és minden erejét a mozgalomra fordította. A városi gerillaharc élére állt, de 1967-ben elfogták és bebörtönözték. 1974-ben szabadult ki, amikor gerillatársai fontos kormányhivatalnokokat ejtettek túszul, és többek között az ő elengedését követelték értük cserébe.

1979-ben a Sandinista Nemzeti Felszabadítási Front megdöntötte a diktatúrát, öt évvel később Ortégát államfővé választották. Az országban polgárháború dúlt, a kormány ellenfeleit, a "kontrákat" az Egyesült Államok támogatta. Ortega a háború befejezése érdekében 1990-ben választásokat rendezett, amelyeket a sandinisták elvesztettek. Azóta kétszer indult sikertelenül az elnökségért. Kuba és Venezuela szövetségese, az Egyesült Államok ellenfele. Nős, három gyermek apja. 1994-ben szívrohama volt. Testvére, Humberto Ortega az első sandinista kormányban a védelmi miniszteri tisztséget töltötte be.

Daniel Ortega, volt sandinista gerillavezér, korábbi elnök nyerte meg az első fordulóban a nicaraguai elnökválasztást - közölte szerda hajnalban a Legfelsőbb Választási Tanács a szavazatok 91,48 százalékanak feldolgozása után. A vasárnapi elnökválasztáson második helyen végzett Eduardo Montealegre, a konzervatív Nicaraguai Liberális Szövetség jelöltje elismerte vereségét. Daniel Ortega a szavazatok 38,07 százalékát, míg a konzervatív jelölt a szavazatok 29 százalékát kapta. Az első forduló győzelem létfontosságú volt Ortega számára a jobboldal megosztottsága miatt, amely a másik fordulóban várhatóan egységesen felsorakozott volna a legesélyesebb jelölt mögött. Az új választási törvény értelmében Ortégának az elnökválasztási győzelemhez csak a szavazatok 35 százalékát kellett megszereznie, továbbá legalább 5 százalékkal meg kellett előznie a második helyezettet. Választási kampányában Ortega arra kérte a választókat, adjanak neki lehetőséget arra, hogy békeidőben kormányozhassa az országot. Ortega 1979-ben, Anastasio Somoza diktátor rendszerének megdöntése után került a latin-amerikai ország élére, amelynek 1990-ig volt az elnöke. Nemzetközi megfigyelők szerint a választás megfelelő feltételek között zajlott.

Frente Sandinista de la Liberación Nacional (FSLN), (Sandinista Nemzeti Felszabadítási Front) mozgalmát Nicaragua történetének egyik legismertebb forradalmi alakja, Carlos Fonseca Amador hozta létre 1961-ben, röviddel Fidel Castro kubai forradalma után.

A sandinisták programjának tizennégy fejezete a politikai és gazdasági kérdések mellett munkajogi, társadalombiztosítási törekvéseket tartalmaz, hatalomra jutásuk esetére pedig kulturális forradalmat, vallásszabadságot, konfúció elleni harcot, a nők emancipációját ígértek az új néphadsereg megteremtésével, az új külpolitikai irányvonalal valamint a népek közötti szolidaritás eszméjével egyaránt. A sandinisták a diktatúra megdöntése után komoly programmal álltak elő, és semmi kétséget nem hagynak a felől, hogy a mozgalom a kizsákmányolástól mentes társadalom felépítésén fáradozik, és reális lehetőség mutatkozik egy demokratikus népi forradalom kibontakozására.

„A Sandinista Nemzeti Felszabadítási Front a nicaraguai népnek abból a szükségéből keletkezett, hogy élcsapata, olyan szervezete legyen, amely az ellenségei ellen vívott frontális harcban képes a politikai hatalom megragadására, olyan társadalmi rendszer létrehozására, amely megszünteti a kizsákmá-

nyolást, a nyomort, népünk hosszú évtizedes szenvedéseit. A Sandinista nemzeti Felszabadítási Front katonai-politikai szervezet, amelynek célja a hatalom megragadása a diktatúra katonai és bürokratikus apparátusának lerombolása után a munkás-paraszti szövetség, valamint az ország összes antiimperialista hazafias erőinek a közreműködésére épített forradalmi kormány létrehozása. Nicaragua népe 1932 óta szenved a jenki imperializmus által nyakára ültetett reakciós kamarilla elnyomása alatt. Ekkor nevezték ki Anastasio Garcia Somozákat az úgynevezett Nemzeti Gárda főigazgatójának. A Somoza-klika Nicaraguát egy új típusú gyarmati szintjére süllyesztette le, amelyet a jenki monopóliumok és a hazai oligarchia csoportjai zsákmányoltak ki”.

A program három fő részben foglalja össze a feladatokat, azaz politikai, gazdasági és mezőgazdasági szektorok átalakításához szükséges intézkedések szerepelnek a dokumentumban.

FORRADALMI-E A MI PÁRTUNK?

A 22. kongresszus anyagának tanulmányozása során voltak, akik kifogásolták, a központi szervek "forradalmi" jelzővel történő minősítését. Ezek a kritikusok azzal érveltek, hogy nincs sem forradalmi helyzet, sem forradalom, tehát a jelző használata nem helyénvaló. Érvelésük nem fogadható el. A forradalom valóban távlati célunk, tehát még nem időszertű, ez azonban nem jelentheti azt, hogy csak a kirobbant revolúció tüzeiben válunk forradalmi párttá, illetve forradalmárokká. A kapitalizmus megdöntésére, a szocialista társadalmi rendszer megvalósítására létrejöttünk pillanatától gondolkunk kell. Ezt korántsem úgy értelmezzük, hogy azonnal fel kell szedjünk az

utcaköveket, barikádok építésébe fogunk és mielőbb elfoglaljuk a középületeket. De jelenti olyan "aprómunkák" folyamatát, melyek megalapozzák a fejlődés evolúciós szakaszának "robbanásba", minőségi változásba való átmenetet. Már önmagában forradalmi cselekedet a fennálló polgári rendszer osztályszempontú bírálata, népelenségének leleplezése, az agitáció és propaganda, mely érzelmileg, ideológiailag, morálisan hangolja a tökésekellenes proletariátust, parasztságot, értelmiségieket a majdani nagy támadásra, mely megvilágítja céljaiknak értelmét, erőt, buzdítást adva ezzel a hosszú távú kitartó küzdelemhez. Ezt a munkát széles körű szervezkedés, illetve

szervezet fogja össze. Harcunk tehát nem ösztönös, hanem nagyon is tudatos, s figyelembe véve a távlatokat - forradalmi. Akcióinkat bázisok irányítják, koordinálják, a hatékony mozgalmi munka érdekében. Az egészen természetes, hogy az "alegységeket" egy országos központ fogja össze, a taktika, a stratégia egységes értelmezése, és a cselekvés összhangja biztosítására. Nem kell tehát viszolyogni a "forradalomtól", mert alkotmányossá válik, mihelyt a történelem napirendre tűzi. Ám, ezt a tisztító "kataklizmát" addig is forradalmi aprómunkával kell előkészítenünk.

HEGEDŰS SÁNDOR

1990-ben a rendszerváltás nagy követelése a demokrácia és a szabadság volt. Az akkori ellenzék, amely az értelmiség soraiból került ki, a polgárság klasszikus jelszavait tűzte zászlajára. Legyen gyülekezési szabadság, legyen többpártrendszer, legyen sajtó- és véleménynyilvánítási szabadság. Miért tette ezt? Egyrészt, a hatalom megszerzéséhez új játékszabályok kellek. Ha nincs többpártrendszer, legálisan nem lehetett volna se MDF, se SZDSZ, se más. Ha nincs sajtószabadság, az ellenzék nem jutott volna sajtóhoz. Másrészt, a kialakuló új osztály, a tőkésosztály az új játékszabályok útján kívánta hatalmát érvényesíteni, és távol tartani a hatalomból mindenki mást.

Szabadság-e a szabadság, demokrácia-e a demokrácia a mai Magyarországon? Ez a hatalomra került nagytőke szabadsága, az ő demokráciája. A többpártrendszer olyan, hogy csak 5 százalék felett enged be a parlamentbe, és

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

lényegében a két nagy pártcsoporthoz kétpártrendszerévé vált.

A médiatörvény nem azt szabályozza, hogy a Munkáspárt helyet kapjon a médiában. Azt szabályozza, hogy a polgári parlamenti pártok közül egyik se juthasson túl nagy hatalomhoz a másik rovására. A médiatörvényt éppen ezért akarják megváltoztatni, csak még nem tudják, hogy hogyan.

A szólásszabadság, amelyet 1990-ben teljesnek gondoltak, már korlátozott. Nemcsak azzal, hogy a médiában nem jelenhetnek meg a tőkés rendszert zavaró anyagok. Azzal is, hogy például a Munkáspárt Elnökségének véleménynyilvánítását a fővárosi bíróság, majd az ügyészség a bíróság megsértésének ítéli meg, és pert indítanak a párt ellen.

A gyülekezési szabadság addig lehetett korlátlan, amíg a gyűlések a hatalmat semmiben nem veszélyeztették. Ma már látszik, hogy egyes gyűlések, rendezvények reális veszélyt jelentenek a hatalomra, ezért megindult a törvény megváltoztatása. A gazdák traktorait már kitiltották a fővárosból, és mindenütt nagyobb a rendőri jelenlét.

A magyar demokrácia a gazdagok demokráciája. A szegényebb rétegek gyakorlatilag képtelenek érvényt szerezni az igazuknak. Nincs pénzük ügyvédre, pereskedésre.

Jelentősen korlátozódott a közvetlen demokrácia lehetősége, amely a tömegek politikai eszköze lehet. Parlamenten kívülről érvényes népszavazási kezdeményezést csak egy pártnak, a Munkáspártnak sikerült keresztülvennie egészen a népszavazásig, másnak nem. A népszavazást korlátozó törvények egyre szigorodnak, és folyamatos politikai ellenkezésbe ütköznek.

Lenin erről így írt: "Aki elismeri az osztályharcot, annak el kell ismernie, hogy a "szabadság" és az "egyenlőség" a polgári köztársaságban, még a legszabadabb és legdemokratikusabb polgári köztársaságban sem lehetett és soha nem is volt egyéb, mint az árutulajdonosok egyenlőségének és szabadságának, a tőke egyenlőségének és szabadságának kifejezése."

Másutt Lenin a következőket mondja: "A tőkésök mindig 'szabadságnak' nevezték azt, hogy a gazdagoknak szabadságukban áll gazdagodni, a szegényeknek pedig szabadságukban áll éhen halni. Igazi szabadság és egyenlőség abban a rendszerben lesz, amelyet a kommunisták építenek, s amelyben nem lehet majd más rovására meggazdagodni, nem lesz objektív lehetősége annak, hogy a sajtót közvetlenül vagy közvetve a pénz hatalmának vessék alá."

FIDEL SZÜLETÉSNAJPA

64 ország közel 100 jelentős személyisége jelentette be, hogy részt vesz Fidel Castro nyolcvanadik születésnapján, közölte a Guayasamin alapítvány, mely az ünnepség rendezéséért felelős.

Saskia Guayasamin, ez ecuadori festő, Oswaldo Guayasamin lánya, a kubai televízióban elmondta, hogy a nemzetközi személyiségek közé tartozik Ignacio Ramonet, Gianni Minna, Danielle Mitterrand, volt ecuadori elnök és az író Rodrigo Borja, a Nobel-díjat nyert Adolfo Perez Esquivel és a híres francia mozisztár Gerard Depardieu. A rendezvényen részt vesznek kubai művészek is, mint Silvio Rodriguez, Pablo Milanés, Sara Gonzala-

lez, Gerardo Alfonso, Paulo FG és híres zenekarok, mint a Los Van Van, vagy az NG la Banda.

A Guayasamin alapítvány november 6-án szeretne volna ünnepelni a kubai elnök születésnapját, de egészségi állapotára való tekintettel a rendezvényt elhalasztották.

Az alapítvány által összeállított kötetet, a Száz óra Fidellel c. könyvet egy vita keretein belül mutatják be, melyen részt vesz Ignacio Ramonet spanyol akadémikus is, akinek a munkáján alapul a kötet.

Castro és Guayasamin szoros barátságban álltak, olyannyira, hogy az elnök négyszer állt modellt az ecuadori művészek. - adta hírül a Prensa Latina.

KÍNAI-CHILEI KAPCSOLATOK

Hu Jintao kínai elnök bejelentette, hogy szorosabb baráti kapcsolatokat kíván kialakítani Chilével. Erre akkor került sor, amikor Michelle Bachelet chilei elnöknővel találkozott Kínában a 14. APEC találkozó. Kiemelte a két ország jó kapcsolatának fontosságát, és kifejtette terveit a gazdasági együttműködésükéről. Bachelet elnöknő is kiemelkedően fontosnak tartotta a közös munkát. Kifejtette, hogy támogatja Kína békére való törekvéseit, és értékeli az ázsiai ország együttműködését Afrikával. Kínát az egész latin-amerikai térség jóbarátjának nevezte, és segítségéről biztosította az együttműködésben. - írta a Renmin Ribao.

UNIÓS TÁMOGATÁSOK VIETNAMNAK.

Nagy összegű EU-s támogatásra számíthat az ázsiai ország, amit kutatásra és fejlesztésre költöhet el, jelentették be egy Hanoi-ban tartott uniós konferencián. Vietnám az EU számára a harmadik legfontosabb ország Ázsiában (India és Kína után), melyet támogatni kívánnak. A jelentős anyagi és tudományos támogatások kiterjednek, mint a fejlesztés, mint általában az infrastruktúra kérdéseire. Az Unió a jövőben hosszú távú és szoros tudományos együttműködést kíván folytatni Vietnammal. - írja a vietnami kommunista párt lapja, a Nhan Dan.

LEGYEN VÉGE A MEGSZÁLLÁSNAK

Egy kongresszusnak írott petícióban kéri kivonásukat Irakból az ott aktívan szolgáló katonák, írja az Appealforredress.org nevű weboldal. A petíció címe: Kérés az iraki háború helyrehozására, és igen hatásos szövege van: "Mint amerikai hazafi, aki egyenruhában szolgálja a hazáját, tisztelettel kérem politikai vezetőimet a kongresszusban, hogy támogassák katonáink teljes kivonását Irakból. Irak megszállása értelmetlen és nem éri meg az árat, amit fizetünk érte." A weboldal szerint a szolgálatukat teljesítő katonáknak joguk van kommunikálni a kongresszussal, és széleskörű tájékoztatókat tartanak a katonák jogairól - írja a Socialist Worker.

ÉVFORDULÓ: GEORGES MARCHAIS

Georges René Louis Marchais (1920. június 7., La Hoguette, Calvados - 1997. november 16., Párizs) a Francia Kommunista Párt (PCF) elnöke volt. Jelölt volt a francia elnökválasztásokon 1981-ben, ahol 15.34%-ot ért el.

Római katolikus családba született, a II. Világháború kitörése előtt szerelő lett a Société Nationale d'Étude et de Construction de Moteurs d'Aviation-nál, annál a cégnél, amit a francia katonai tikoszszolgálat nagyon őrzött. Franciaország összeomlása után, mint önkéntest a náci Németországba küldték, hogy a Messerschmitt repülőgépgyártó üzemben dolgozzon. 1946-ban a kohászok szakszervezetének titkára lett Issy-les-Moulineaux-ban, majd a Szén Kohászok Munkás Unió Szövetségének titkára 1953-1956-ig. 1947-ben lépett be a pártba. 1956-ban kinevezték a kibővített Központi Bizottság tagjává, majd 1959-ben a KB teljes jogú tagjává és a politikai hivatal tagjává. 1961-től a pénzügyek titkára volt a szervezetben, majd 1970-ben főtitkár helyettes lett. 1972-ben közös platformot vállalt a Szocialista Párttal és a Baloldali Radikális Párttal. 1972 decemberében főtitkár lett, Waldeck Rochet visszavonulását követően. 1973-1997-ig képviselő volt Val-de-Marne választókerületben. Az európai választásokon 1979-ben a PCF listavezetője volt, 1989-ig minidig bekerült az Európa Parlamentbe. 15%-ot ért el az 1981-es elnökválasztásokon.

1994-ben a PCF 28. kongresszusán átadta a főtitkári posztot Robert Hue-nak, de fenntartotta vezető szerepét a politikai hivatalban.

ÉVFORDULÓK

November 11.

- 1945-ben ezen a napon született Daniel Ortega, Nicaragua elnöke (Nicaraguáról a cikket lásd a 8. oldalon)
- 1972-ben az amerikai hadsereg kivonul a Long Binh bázisáról ezzel véget ér az amerikai részvétel a vietnami háborúban
- 1975-ben ezen a napon Angola függetlenné válik

Angola portugál tartomány elnyeri függetlenségét. Ezek után kiéleződnek a politikai harcok az MPLA (Angola Felszabadításának Népi Mozgalma), az UNITA (Nemzeti Szövetség Angola Teljes Függetlenségéért) és a FNLA (Angola Nemzeti Felszabadítási Frontja) között. Végül az MPLA kerekedik felül. Megalapítása, 1956 óta harcol a függetlenségért, a regionalizmus és a rasszizmus ellen, síkraszáll a törzsek együttműködéséért. Az új állam vezetői lelkesen fognak munkához a volt gyarmatosítók által magára hagyott országban, mely e vezetők hibás politikája miatt igen nehéz gazdasági helyzetbe került.

November 12.

- 1866-ban ezen a napon született Szun Jat-Szen kínai politikus

Hawaii-on és Hongkongban tanult, orvosnak készült. Látva Kína gyengeségét és hanyatlását, megalapította Kína Újjáélesztésének Társaságát. Neve ismert lett, amikor a kínai követség emberei egy Londonban tett látogatása során elrabolták, és csak a külügyminisztérium közbenjárására engedték szabadon. 1905-ben Japánban létrehozta a Szövetséges Ligát, az első modern kínai politikai pártot, s ennek programjaként közzétette "három népi elv"-ét, amelyben a Csing-dinasztia megdöntését, köztársaság létesítését és a földhöz való egyenlő jogot hirdette meg. Kínába az 1911. évi wucsangi felkelés után tért vissza. 1912-ben a Kínai Köztársaság ideiglenes elnöke lett, s ugyanabban az évben ő alapította meg a nemzeti Kuomintang pártot, amelynek első vezetője lett. Azonban megértette, hogy az ország többsége nem fogadná el köztársasági elnökként, ezért önként lemondott e tisztségről. A miniszterelnök meggyilkolása után polgárháború tört ki, és ezután önálló kormányt alakított Kuangcsouban. Az amerikai befolyás erősödése miatt azonban távozni kényszerült és csak 1923-ban tudott visszatérni. Pekingben halt meg 1925. március 13-án, tisztelettől övezve, mint a nemzet igazi vezetője. Publicisztikai munkái több kötetre terjednek. A Kínai Népköztársaságban születésének évfordulója nemzeti ünnep

November 14.

- 1925-ben statáriális bíróság elé állítják lázadás bűntettével vádolva az augusztus 22-én elfogott Rákosi Mátyást, Gögös Ignácot, Hámán Katót, Vas Zoltánt
- 1988-ban, november 14-ről 15-re virradó éjszaka a Palesztin Nemzeti Tanács kikiáltja a független palesztin államot az Izrael által megszállt területeken

no hay Pueblo Vencido

Venezuelai Szolidaritási Konferencia

Program:

Előadás a 2006 december 3-i venezuelai választások várható eredményéről és előkészületeiről - Juan Antonio Rodríguez Guaje, a Venezuelai Nagykövetség ügyvivője

Népek és küzdelem a 4. világháborúban - Filmvetítés

Előadás a bolíviai forradalomról - Simor András, költő és műfordító

Előadás Venezuela antiimperialista küzdelemben való részvételéről - Gernot Bodner

Helyszín:

1092 Budapest, Haller utca 26.

Időpont:

2006. november 18., szombat 15:00

Népek és küzdelem a IV. világháborúban

A „Népek és küzdelem a IV. világháborúban”
Marcelo Andrade venezuelai rendező
dokumentumfilmje.

A film készítője a venezuelai forradalmat a
kapitalista globalizáció elleni világméretű
mozgalom részeként vizsgálja.

Ez a dokumentumfilm tökéletesen lefesti a bolíviai
forradalom történelmi gyökereit. A film az 1989-es
"Caracazo" lázadástól a 2002-es Chávez elleni
puccsig mutatja be Venezuela történetét.

Megszólaltatja a forradalom résztvevőit, bemutatja
az ellenzék beszédeit, illetve külső szemlélőket is
megszólaltat, köztük Noam Chomskyt.

A film megvásárolható a Magyar-Venezuelai
Szolidaritási Társaságtól 1000 Ft-ért,
megrendelni az magyar-venezuela@freemail.hu címen
vagy 06-20-450-2804-es telefonszámon lehet

**OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!**

OTP 11705008-20441997

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiatitányója az
» OBSERVER «

BUDAPEST MÉDIATITÁNYÓ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
<http://www.observer.hu>

A Szabadság

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
A Szabadság e-mail címe: info@szabadsag.hu;
internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>